Пише: Емил Влајки
недеља, 21 фебруар 2016 19:19

„Нијесам ја, господини моји, четрдесет гради будала. Већ сам ја вами зато чудноват, што у мени има милијун срца и милијун језика. Јер сам ја данас пред овим судом плак'о испред милијуна душа, које су се од силног добра и милине умртвиле, па једва дишу.“ (Петар Кочић, Јазавац пред судом)

Србија је усхићена. Пошто је хисторијски доказано да не зна бринути о себи, да је у много чему наивна и несложна, да не може јасно разазнати тко су јој пријатељи, а тко непријатељи, и све у том стилу, садашњи премијер је одлучио да је стави под заштиту, ни мање ни више него НАТО, најхуманитарније организације у Млијечној стази, укључујући и одговарајуће свемирске црне рупе.

И тако је Србија, захваљујући мудрости и бризи Великог Вође, постала, након БиХ, други протекторат у региону. Од сада она може мирно спавати јер се нема више чега плашити. НАТО је, рекли смо ту, да је штити од свега, па и од ње саме. А када се НАТО прихвати тога, он то ради крајње ефикасно, до задње капи крви оних које осигурава.

Заштитничка хуманизација НАТО бомбама

НАТО је 1999. први пут спасавао Србију од самодеструкције. Пошто она никако није хтјела да се ријеши оног одвратног балканског касапина и диктатора Милошевића, НАТО ју је просвијетлио хуманитарним бомбама, објашњавајући јој, врло практично, што су западна људска права. Истовремено је бацао летке на којима је писало: „Ми те, српски народе, волимо. Ми једино ратујемо против Милошевића који је већ побио 400 000 Албанаца на Косову, а припрема се да убије још милијун.“ И тако је ратовао од јутра до сутра, пуна два и пол мјесеца. Циљ је био „вратити Србију у 1389”, што је добрим дијелом и остварено!

Пише: Емил Влајки
недеља, 21 фебруар 2016 19:19

Током 78 дана бомбардирања, у 30.000 зрачних налета, испаљено је 50.000 разорних пројектила. Тешко је уништена инфраструктура, привреда, школе, здравствени центри, споменици културе, медијске куће. Ондашње власти у Београду су, крајње недостојанствено то примиле, штету су процијениле на око 100 милијарди долара, као да је НАТО хтио да се то деси. Званичницима НАТО-а, посебно Американцима и Енглезима који су лансирали преко 92 посто експлозивних направа, срце се цијепало при свакој баченој бомби. Лишавали су се притом, несебично и немилице, властитог, скупог оружја! Зашто и за кога, те да ли је вриједило труда, упитале су се многе добронамјерне особе, додајући, великодушно, како су Срби, дивљаци у транзицији, ипак неке ствари укапирали.

И тако је Србија била начисто (пр)освијетљена, поготово преко ноћи када су хуманитарни пројектили остављали дугачке свијетле трагове. Домаћи НВО-Сорошевци су о томе снимили више касета које су се приказивале у свијету под називом: „НАТО ватромет, изазивајући народно весеље, свакодневно освјетљава Србију и чини јој живот

много љепшим“. А Срби су, зачудо, плакали и туговали.

Додуше, код сваког оваквог хуманитарног захвата, нужно постоје и занемарљиве колатералне штете. Али обим тих штета није био нарочит. Око три хиљаде убијених цивила и десетак хиљада рањених, најчешће тешко, од којих су многи брзо уземљени и тако су, срећом, Србији уштеђене поприличне паре из фонда здравственог осигурања. Међутим, чак и да јесу неке ствари биле незгодне, што је то према 4000 000 Албанаца које је Милошевић, највећим дијелом лично побио?

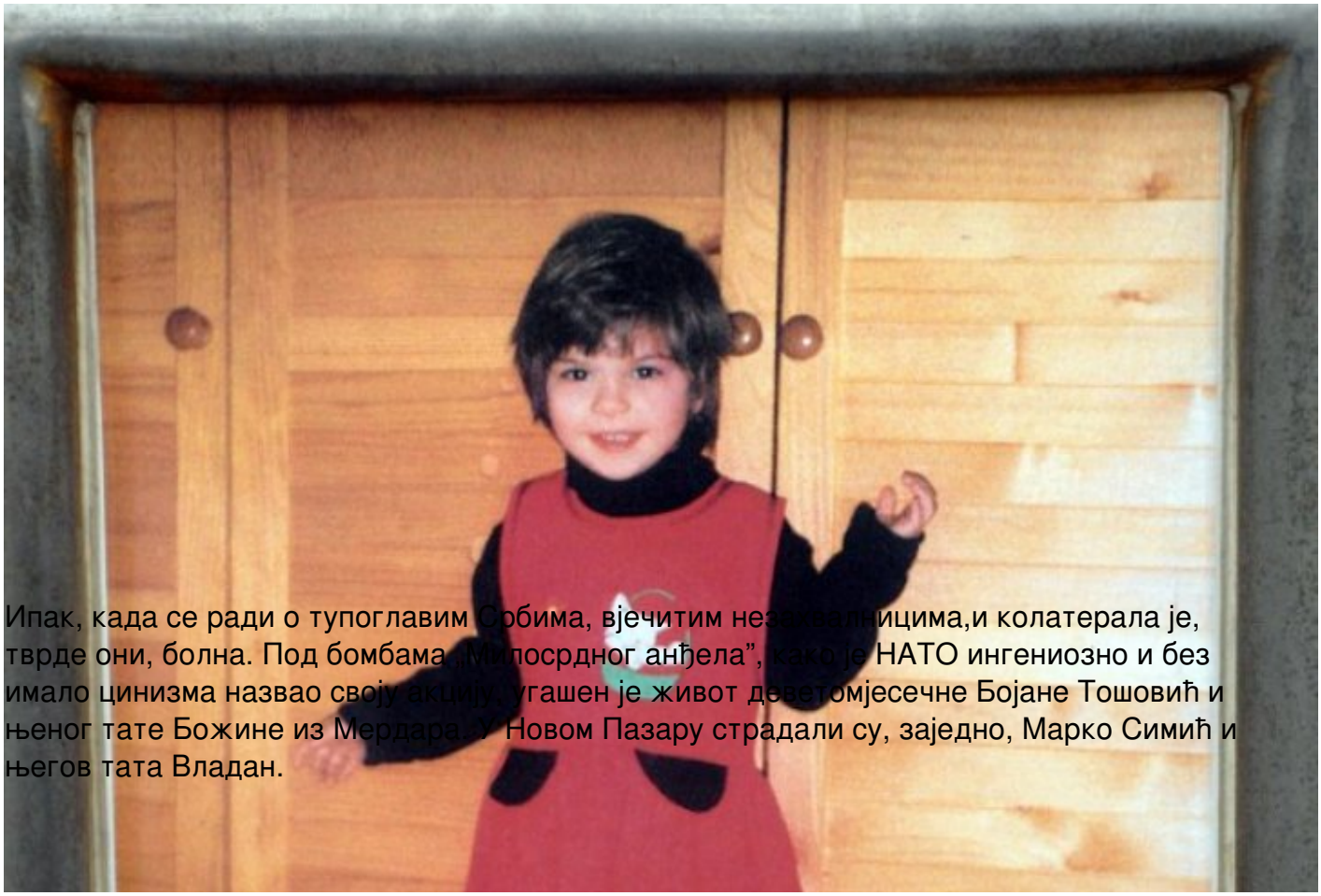

Ипак, када се ради о тупоглавим Србима, вјечитим незналицима,и колатерала је, тврде они, болна. Под бомбама „Милосрдног анђела”, како је НАТО ингениозно и без имало цинизма назвао своју акцију, угашен је живот деветомјесечне Бојане Тошовић и њеног тате Божине из Мердара. У Новом Пазару страдали су, заједно, Марко Симић и његов тата Владан.

У Батајници убијена је трогодишња Милица Ракић. У Владичином Хану бомба је погодила загрљене матуранте гимназије, Милана Игњатовића и Гордану Николић. На Варваринском мосту бомба је погодила Сању Миленковић (15), девојчицу којој су професори предвиђали бриљантну каријеру математичара.

Под рушевинама породичне куће у Раљи код Сопота завршио се живот малих Павловића, Стефана и Дајане. Под налетом бомби у истом часу страдао је и њихов тата

Пише: Емил Влајки
недеља, 21 фебруар 2016 19:19

Владимир. У Мурину, у Црној Гори, дуго су откопавали тијела девојчица из Приштине, које су код родбине потражили спас – Јулијане Брудар и Оливере Максимовић, са којима је страдао и њихов друг Мирослав Кнежевић.

У памћењу незахвалних Срба су још призори сломљених новосадских мостова и спрженог воза у Грделичкој клисури, уништење ваљевског ‘Крушика’, Чачанске ‘Слободе’ и нишке пијаце, на којој је, у седмом мјесецу трудноће, убијена Љиљана Спасић, студентица завршне године медицине.

Сви су ти, и многи други издвојени примјери, резултат одвратне српске патетике и неумјесне пропаганде којом су се настојали обезвриједити НАТО удари изведени хуманитарним, обичним бомбама, паметним бомбама, касетним бомбама, и бомбама са осиромашеним уранијумом.

НАТО господари привредно унапређују Косово

И тако је НАТО, као прво, дајући лекцију Србима из хуманизма, спасао косовске Албанце од истребљења. Али је након тога слиједио много тежи задатак. Наиме, познато је да су Срби велике распикуће. Пљачкашким приватизацијама су уништили велике привредне системе и банке, а сваке године исплаћују страним повјериоцима 75% свог БДП-а. НАТО газде, САД, скупа са Енглеском и Њемачком, одлучили су, да на примјеру Косова томе

стану у крај. „Од сада ћете видјети како се привређује“, поручили су српским властима. С том намјером, стварајући експериментални полигон, одвојили су Космет од остатка Србије, што су српски тупоглавци схватили као окупацију.

Као прво, западни хуманисти су процијенили да косовске резерве угља, природног гаса и метала вриједе укупно петсто милијарди долара. Ту процјену, нешто касније, потврдила је ЦИА у једном од својих извјештаја, у којем је наведено да, према међународним стандардима, Косово вриједи два пута више од Србије, односно да та ужа покрајина вриједи петсто милијарди долара, док Србија са Војводином, без Косова, вриједи тек око двјесто милијарди.

Пише: Емил Влајки
недеља, 21 фебруар 2016 19:19

Пише: Емил Влајки
недеља, 21 фебруар 2016 19:19
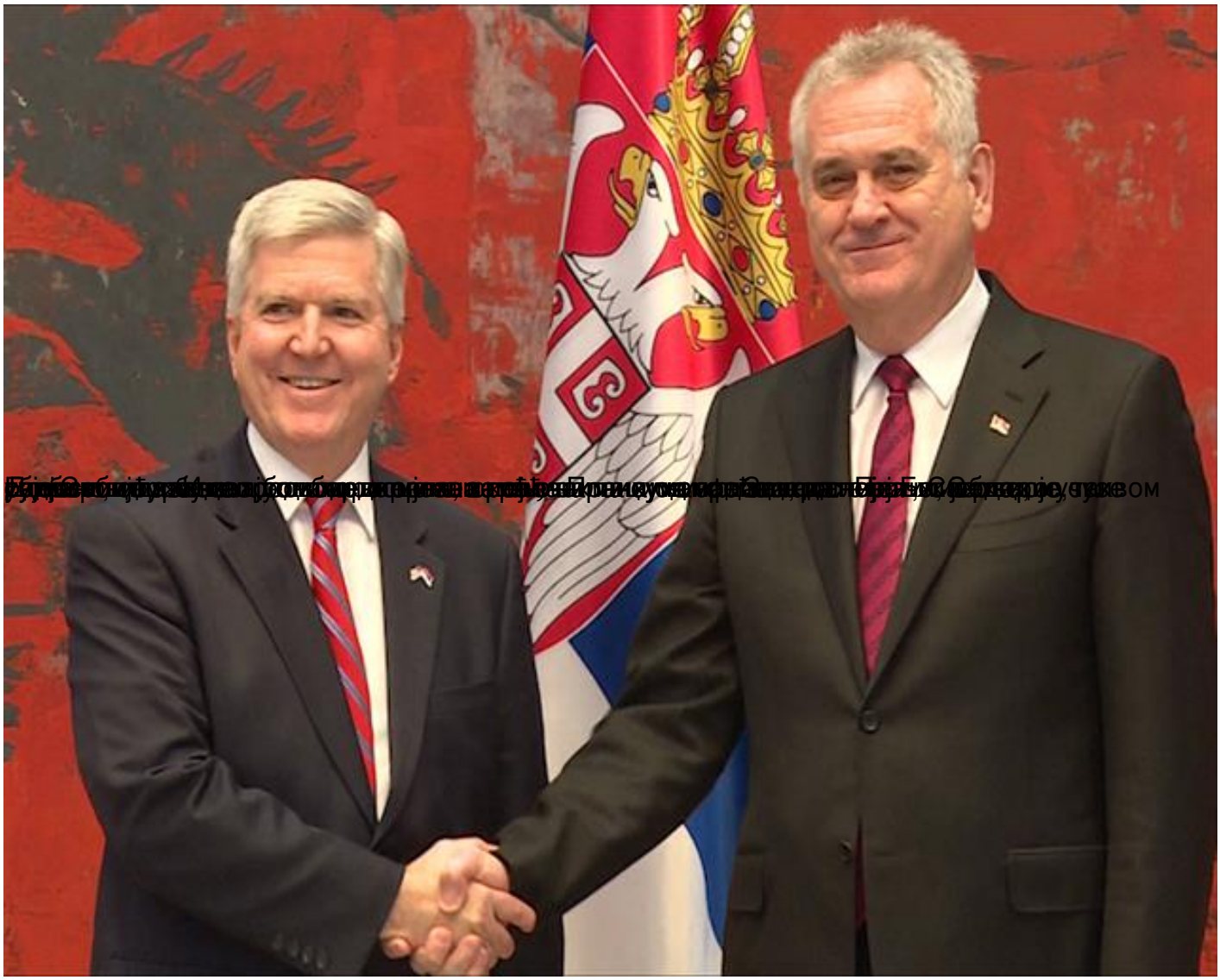
Пише: Емил Влајки
недеља, 21 фебруар 2016 19:19